

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 03.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10864** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс. Образувано е по жалба вх. № 26735 от 07.12.2011 година, подадена от [фирма], представлявано от О. Л. Т., чрез упълномощения адв. П. М., срещу отказ на началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР по заявление вх. № Я-38290/31.10.2011 г., обективиран в писмо рег. № Я-16721/17.11.2011 г. на началник 03-ти сектор „МПС” при отдел „Пътна полиция”. С молба от 09.12.2012 г. се прави алтернативно искане, в случай, че съдът прецени, че посоченото писмо има уведомителен характер и не разкрива белезите на нормативен акт, то жалбата да се счита срещу мълчаливия отказ на ответника.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че оспореният отказ е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. По изложените съображения се иска неговата отмяна, както и да бъде задължен началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР да регистрира процесното МПС. Претендира разноските по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа направените искания на изложените по-горе основания.

Ответникът – началник на отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане

на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано във връзка със заявление за промяна на регистрацията на МПС вх. № я38290 от 31.10.2011 г., подадено от [фирма], чрез управителя О. Т., във връзка с промяна на регистрацията на МПС марка К., модел 5511, с регистрационен № СФ 06-94 ТВ, № на рама 307208, номер на двигател 262244, собственост на дружеството. С договор за покупко-продажба на моторно превозно средство (МПС) от 15.07.2002 г. собствеността върху описаното по-горе моторно превозно средство е прехвърлена от [фирма] на Н. Й. Н., който с договор № 0034/2002 от 23.07.2002 г. я е прехвърлил на [фирма]. Към заявлението, освен посочените договори са приложени и: изпитвателен протокол № 06-1797/05.09.2006 г., издаден от Изпитвателна лаборатория Т. АД – [населено място], с който след изпитване на посочения автомобил К. 5511, преустроен от категория самосвал в категория бордови е установено, че съответства на техническите изисквания; както и постановление за отказ от образуване на наказателно производство от 22.12.2006 г., издадено от прокурор при СРП. С постановлението е отказано образуване на наказателно производство, тъй като е направено заключение, че въпреки че формално е осъществен съставът на престъпление по чл. 345а, ал. 1 от НК, то в хода на допълнителната проверка и съгласно дадените указания е предаден доброволно детайлът, носещ оригиналния номер на рамата и складиран на паркинг пред 03 РПУ-СДП. След което този номер е прекопиран върху настоящата рама. Установено е, че интервенцията в идентификационния номер на рамата на автомобила е била извършена при преустройването на автомобила, след което е бил изпитан в лабораторни условия по предвидения за това ред.

След което с писмо рег. № я-16721 от 17.11.2011 г. на началника на 03-ти сектор „МПС“ при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, [фирма], чрез управителя О. Т., е уведомено, че при направена обстойна проверка е установено, че е налице влязла в сила заповед за отказ за регистрацията, като в подаденото заявление не са посочени ново установени, нито ново настъпили обстоятелства.

В хода на проверката е установено, че при представяне на 07.09.2006 г. на товарен автомобил марка „К.“, модел „5511“, с регистрационен номер СФ 06.94 ТВ в Отдел „Пътна полиция“ – СДВР за пререгистрация е констатирано, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата. Изготвена е експертна справка № 885/07.09.2006 г. и с докладна записка № 5785/07.09.2006 г. автомобилът е предаден на 03 РУП-СДВР.

На 22.12.2006 г. е издадено Постановление № 49455/04.01.2007 г. на прокурор Д. Д. при СРП, с което се отказва образуването на наказателно производство № 9202/2006 г. по описа на 03 РУП-СДВР и автомобилът се връща на собственика му.

На 30.01.2007 г. е извършен повторен оглед на автомобила, при който е констатирано отново, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата. Видимото съдържание на номера на рамата е „307208“.

На 14.03.2007 г. Началника на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР е издал Заповед с рег. № 205, с която е отказана регистрацията на товарния автомобил. Заповедта е обжалвана от [фирма], пред началника на КАТ – С., като жалбата е преценена като неоснователна.

На 03.04.2007 г. е променен регистрационният номер на автомобила с нов, а именно СО 41-01 АВ, въз основа на Заповед № 205/2007 г., съгласно Окръжно № УТ-949/2006 г. На автомобила е наложен запор за продажба.

По делото е изслушано и прието заключение на автотехническа експертиза, при което вещото лице е дало заключение, че видимото съдържание на номера на рамата съответства на автентичния идентификационен номер на рамата на процесното МПС, поставен от производителя.

Разпитан в съдебно заседание в.л. инж. А. Ж. уточни, че номера на рамата на процесното МПС не е поставен от производителя, а е поставен допълнително, но отговаря на този, поставен от производителя.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 149, ал. 2 от АПК. Жалбоподателят притежава процесуална легитимация, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, като лице, на което е прехвърлена собствеността върху процесния автомобил, видно от договор за прехвърляне на собственост върху МПС № 0034/2002 от 23.07.2002 г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Писмо рег. № я-16721/17.11.2011 г. на началника на 03-ти сектор „МПС“ при отдел „Пътна полиция“ – СДВР по своята същност представлява писмо с уведомителен характер, издадено в хода на производството образувано по заявление вх. № я38290 от 31.10.2011 г. и същото не разкрива белезите на индивидуален административен акт, поради което в съответствие с молба на жалбоподателя от 09.12.2011 г. съдът приема, че предмет на оспорване е мълчаливият отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

С писмо рег. № я-16721/17.11.2011 г. на началника на 03-ти сектор „МПС“ при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, [фирма] е уведомено, че е налице обстоятелство по чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК, обуславящо недопустимост на образуване на административно производство по подаденото заявление – наличие на влязла в сила заповед рег. № 205 от 14.03.2007 г. на Началника на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е отказана регистрация на товарния автомобил.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че мълчаливият отказ е на компетентен орган, съгласно чл. 2 от Наредба № I - 45/24.03.2000 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 2 от Наредба № I - 45/24.03.2000 г. моторните превозни средства и ремаркетата, предназначени за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, задължително се представят за регистриране от структурните звена Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на МВР по постоянния адрес на собственика - за физическите лица, или по адреса на регистрация в съда и в регистър БУЛСТАТ, съответно в търговския регистър - за стопанските субекти. В случая с искането за регистрация на МПС е сезиран началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, поради което съдът приема, че мълчаливият отказ е от компетентен орган.

Административният орган неправилно е счел, че е налице основание по чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК за недопустимост за образуване на административно производство, тъй като влязлата в сила заповед рег. № 205 от 14.03.2006 г. е издадена по заявление на друго

лице, а не на дружеството-жалбоподател, поради което не е налице влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни.

В същото време обаче, правилно е преценено, че е налице пречка за извършване на регистрация по чл. 143, ал. 3 от ЗДвП за извършване на регистрация на процесното МПС. Съгласно посочената разпоредбата пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя. В конкретния случай в хода на административното производство е установено, че има интервенция върху идентификационния номер на производителя - първоначалният номер е заличен по механичен начин и е поставен друг номер. При извършеното експертно изследване в рамките на образуваното досъдебно производство е открит автентичният идентификационен номер. Тази констатация обаче не означава, че за целите на регистрацията автентичният идентификационен номер е установен и следва задължително превозното средство да се регистрира. Това означава само, че автентичният номер е установен и за да се извърши регистрация е необходимо той да се установи по смисъла на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП. Това става чрез процедурата, предвидена в издадената на основание чл. 143, ал. 4 от ЗДвП Инструкция I-185/2002 г. за определяне реда за възстановяване на идентификационния номер на пътно превозно средство, издадена от министъра на вътрешните работи. Тази процедура е самостоятелно административно производство и като всяко такова започва по молба на заинтересованото лице. Освен това тя е допустима само в изчерпателно определените в разпоредбата на чл. 3 от Инструкция I-185/2002 г. хипотези. Провеждането на това производство е субективно право, чието упражняване зависи от преценката на носителя му, т.е. от жалбоподателя – собственик на МПС.

Следователно, ако жалбоподателят прецени, би могъл да инициира производство по реда на Инструкция I-185/2002 г. и ако компетентните органи преценят, че са налице основанията за възстановяване на идентификационния номер, да постановят същото. Едва след това жалбоподателят ще има възможност да сезира отново административния орган с искане за регистрация на превозно средство с възстановен идентификационен номер.

Предвид гореизложеното, жалбата подадена от [фирма], представлявано от О. Л. Т., чрез упълномощения адв. П. М., срещу отказ на началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР по заявление вх. № Я-38290/31.10.2011 г. е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора ответникът има право на направените по делото разноски в размер на 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I – во отделение, 18 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], срещу отказ на началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР по заявление относно регистрация на МПС вх. № Я-38290/31.10.2011 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на отдел „Пътна полиция” при СДВР сумата от 150 /сто и петдесет/ лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от

съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: